

Vrijdag 6 november Villa General Belgrano

'Wenn man ohne Asado von Ralph Argentinien verlässt, dann hat man einen Verlust', sagt Alfred. We zitten met 16 mensen in de half open bar/bbq-ruimte op camping 'La Florida' aan de rand van VG Belgrano, een Duitse enclave ten zuiden van Cordoba. We zitten bij te komen van een echte Argentijnse Asado.

Het is een door Dirk georganiseerd welkom voor onze club: Leni en Gerbrand uit Erm, Wikie en Gea uit Giethoorn, Cara en Cees uit Veere en wij dus. Verder is een stel Nederlanders aanwezig, die hier in de buurt wonen en Yvonne met Alfred uit Ierland.

Dirk en Marieken wonen in Voorthuizen en trekken al meer dan een jaar door Zuid-Amerika en hun leven bestaat nu alleen nog uit reizen.

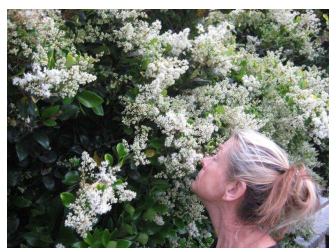
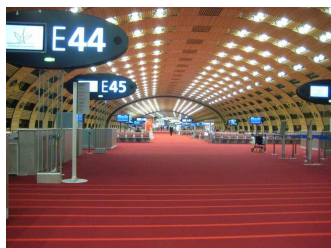
Ralph en Bettina zijn de eigenaren van de camping. Ze komen uit Hamburg en hebben 'La Florida' langzaam maar zeker uitgebouwd tot een ontmoetingsplaats voor trekkers. Veel mensen keren, na in een deel van Zuid-Amerika te hebben rondgereisd, terug op deze plek om even bij te tanken of ze stallen hier hun auto omdat ze tijdelijk terugkeren naar Europa voor familiebezoek.

Maar eerst gaan we even terug naar vorige week donderdag.

Uitgezwaaid door de burens, brengen Johan, Maria's broer, en Ria ons naar de trein in Almelo. Zus Suzanne staat daar ook om nog even afscheid te nemen. Op Schiphol treffen we de andere drie stellen die via Madrid vliegen.

In Parijs hebben we vertraging. Tijdens het taxiën ontdekt de piloot 'a problem with the de-icing-system of the left engine.' Terug naar de gate, blijven zitten en wachten op monteurs die het onderdeel vervangen, om uiteindelijk om één uur 's nachts de lucht in te gaan. Ik zit naast een Noorse engineer. 'Zijn' cruiseschip ligt klaar in Buenos Aires om met een paar honderd toeristen een luxe trip naar Ushuaia (Vuurland) te maken. Zes weken dienst en dan weer zes weken thuis in Trondheim.

's Zomers naar IJsland, Groenland en Spitsbergen of de beroemde Hurtigruten langs de Noorse

fjorden en in de winter naar het zuidelijk halfrond.

De vlucht verloopt verder voorspoedig en we landen vrijdag om 10 uur plaatselijke tijd in Buenos Aires. We nemen de taxi naar het hotel en passeren de bekende beelden van een wereldstad in Zuid-Amerika. Het stratenplan in het centrum is simpel: een blokpatroon zoals New York en alles éénrichtingverkeer. Heel efficiënt, maar desondanks veel opstoppingen en een gigantische smog, vanwege de oude auto's, vrachtwagens en autobussen. Er rijden maar liefst 46.000 taxi's! Ze zijn erg goedkoop en we maken er de komende dagen regelmatig gebruik van.

De anderen zijn al in hotel 'Mari Plaza' wanneer we aankomen. Het ligt vlakbij het centrum met alle bekende plekken op loopafstand.

We gaan eerst naar een verzekeringskantoor waar onze polissen al klaar liggen. Dankzij de voortvarendheid van Leni die onze gescande autopapieren heeft doorgemailed.

Het is warm, we zoeken een terrasje en drinken ons eerste Argentijnse pils, Quilmes.

's Avonds eten we bij de Peruviaan tegenover het hotel en zo leren we onze medereizigers een beetje beter kennen.

Tijdens het weekend verkennen we de stad. Vanwege het slechte weer nemen we op zaterdag de stadtoer. Met een dubbeldekker rijden we langs alle hoogtepunten, waarbij je op elke willekeurige plek kunt in- en uitstappen.

Wanneer we naar het startpunt lopen blijkt de straat voor een deel afgesloten voor de filmopnames voor een reclamespot voor een Griekse mobile-provider. Overal auto's, met ducttape voorzien van Griekse nummerplaten en 100 hippe pubers op ATB's figureren in het filmpje. Wie bedenkt zoiets?! We stappen uit in La Boca, een kleurrijke oude havenwijk met het stadion van Boca Juniors. Alles is golfplaat, de daken en de muren en overwegend in de kleuren blauw en geel. Dat kennen we ook

van Ootmarsum. Hier gaat het verhaal dat de bewoners het over de kleur niet eens konden worden en vervolgens met elkaar afspraken dat alles geschilderd zou worden in de kleuren van het eerstvolgende schip dat de haven zou binnenlopen. Dat was een Zweed...

Op een pleintje trap ik even een balletje mee met een paar Boca boys. Ik heb de bal niet aangeraakt en 'm alleen maar door mijn benen zien gaan. Vinden die jongens leuk.

Plotseling komt de regen met bakken uit de lucht en we duiken een donkere kroeg in waar alles en iedereen onmiddellijk aan de slag gaat: een stel tangodansers, een oude zanger van Italiaanse afkomst, een bandje en de serveersters. Een jongen komt langs met een boek en heeft een ruim aanbod van activiteiten. We zijn toeristen en de kip met gouden eieren moet snel geslacht want over een kwartier is het weer droog. We vermaken ons prima, drinken een pico sour en willen daarna de kortste weg teruglopen naar een metrostation. Een agent houdt ons echter tegen omdat hij de buurt te gevaarlijk vindt. Dat maken we de komende dagen vaker mee. Argentijnen die ons bezorgd waarschuwen voor de gevaren van de grote stad.

Zondag bezoeken we het Nationaal museum met veel prachtige schilderijen, vooral van de Impressionisten. We wandelen over een kunstmarkt en bezoeken natuurlijk ook het graf van Eva Péron op een prachtig kerkhof, waar we zeker een uur ronddwalen door de 'straatjes' waaraan de grafhuisjes liggen. Je kunt door de raampjes naar binnen kijken, waar de stellingen zijn

volgestapeld met de kisten van de doden.

's Avonds gaan we weer samen eten en daarna op tijd naar bed, want de komende dagen zullen we alle energie nodig hebben om de auto's uit de haven te krijgen.

Wachten, wachten, wachten, taxi's van het ene gebouw naar het andere. Handtekeningen zetten, stempeltjes halen, veel dollars neertellen, maar uiteindelijk, vooral dankzij een Argentijnse Maria en een Sloveense Monica rijden we met onze auto's op dinsdagmiddag om twee uur de poort van Damco uit.

Om de laatste avond in B.A. te vieren, eten we in een prachtig tangorestaurant, Los Angelitos. Ook Maria heeft een ruime keus en vegetarisch is tot nu toe geen enkel probleem.

Woensdagmorgen rijden we de stad uit. Vijftig hectische kilometers, maar daarna wordt het snel rustig en bestaat het verkeer hoofdzakelijk uit vrachtwagens.

Eerst moerasland en riviertjes met veel soorten watervogels, maar langzamerhand wordt het landschap saaier en rijden we door de pampa: grote kale vlaktes, die, getuige de enorme stofwolken, worden omgeploegd.

We komen af en toe door een dorp met langs de weg garages met landbouwmachines en verder veel coöperaties met enorme silo's. De woningen liggen aan de zandwegen daarachter.

We halen VG Belgrano niet en nemen een camping bij Villa Maria. We zijn de enige gasten. De voorbereiding op het nieuwe seizoen is in volle gang.

Op donderdag doen we het laatste stuk en komen in een andere wereld. Veel groen, we rijden door de heuvels en in de verte zien we de eerste bergen.

Een warm welkom op de camping La Florida met een ijskoud Heinekenpils bij Dirk en Marieken onder de luifel. De Landcruiserclub is compleet.

Tot slot van ons eerste verhaal willen we iedereen bedanken voor alle mails en stukjes in het gastenboek. Leuk om te lezen en zelfs met fotootjes erbij!

We vertrekken vandaag richting Andes. Wanneer ik weer kan berichten over onze belevenissen is ongewis. Maar je kunt ons voorlopig ook volgen op de site van Dirk: 2nomads.

Hij heeft altijd en overal verbinding en houdt dagelijks een logboek bij met foto en coördinaten.

Dirk is trouwens zéér handig en heeft ons al met diverse kleine klusjes bijgestaan. Daarover een volgende keer meer.